

Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.153/2023/21.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. május 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2022. november 17. napján kihirdetett 12.B.31/2021/196. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett VIII. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

VIII. r. vádlott vonatkozásában a Siófoki Járásbíróság 3.B.90/2016/26/I. számú ítéletével kiszabott 6 hónap szabadságvesztés büntetés végrehajtását is elrendeli.

Egyebekben a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

VIII. rendű vádlott lakóhelye:

Indokolás:

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletében bűnösnek monda ki V. rendű vádlottat kábítószer birtoklásának büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 178. § (1) bekezdés IV. fordulat], valamint VIII. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem vétségében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ezért V. r. vádlottat 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, VIII. r. vádlottat – mint visszaesőt – 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy V. r. vádlott a büntetés kétharmad részének, míg VIII. r. vádlott a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. V. r. vádlott vonatkozásában a Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.389/2016/68/I. számú, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 6.B.103/2017/5. számú ítéletével, míg VIII. r. vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.B.33.333/2016/21. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtását elrendelte. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat az őket terhelő bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen V. rendű vádlott védője jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében, míg VIII. rendű vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

[3] Az ügyész tudomásul vette az ítéletet.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.329/2021/22. számú átiratában a vádlott és védők által bejelentett fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] V. rendű vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezésében fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítése iránti indítványát, emellett rámutatott, hogy a házkutatást megelőzően barátok voltak védence lakásán, akik közül valaki a hűtőszekrényébe rakta az általa hozott kábítószer, így annak birtoklása nem róható védence terhére, ezáltal perorvoslatában immár vitatta a történeti tényállást is.

[6] VIII. rendű vádlott védője ugyanakkor írásban indokolt fellebbezésében a felmentésre irányuló perorvoslatát már nem, csak a másodlagos, azaz az enyhítésre irányuló indítványát tartotta fenn, és pontokba szedve részletezte, hogy védence életvezetése milyen módon változott meg annak érdekében, hogy a korábbiaktól eltérően, törvénytisztelő életet éljen.

[7] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen a védők fenntartották perorvoslataikat, míg VIII. rendű vádlott – csatlakozva védőjéhez – fellebbezését csak enyhítés érdekében tartotta fenn.

[9] Tekintettel arra, hogy V. rendű vádlott védője a fellebbezését – a fenntartott három munkanapos határidőn belül – kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján enyhítésért jelentette be (12.B.31/2021/199. sorszám), azt később már – vitatva a megállapított tényállást – nem terjeszthette ki a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján. Ebből következőleg a másodfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét, azaz a kiszabott büntetést és az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseket bírálta felül a Be. 590. § (9) bekezdése szerint (mértékes fellebbezés), nem vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, hiszen mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. Ez azt jelenti, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt történeti tényektől – nem értve ide a nyilvánvaló elírásból származó hibák korrekcióját – a másodfokú bíróság nem térhet el, még kisebb reformációig terjedő mértékben sem (helyesbítés, kiegészítés).

[10] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés], amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[11] A vádlottak bűnösségének megállapítása törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely a felmentést vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntetethetőségi akadály nem valósult meg, cselekményük jogi minősítése is megfelel a törvénynek.

[12] Mivel a terhelt személyi körülményeire, korábbi büntetéseire vonatkozó adatok elsősorban nem bizonyítást, hanem megállapítást igénylő adatok, nem a történeti tényállás részei, így kötöttség nélkül módosíthatók (Kúria Bfv.I.611/2019/10.). Ennek okán az elsőfokú ítélet indokolásának a vádlottak személyi körülményeit taglaló részét a másodfokú bíróság a bűnügyi nyilvántartási adatok figyelembevételével az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg pontosította:

V. rendű vádlott vonatkozásában:

- az elsőfokú ítélet 5. oldalának második bekezdésében a Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.389/2016/68/I. számú ítéletével elbírált cselekmény elkövetési idejének kezdő dátuma helyesen: 2015. január 27.; míg

VIII. rendű vádlott vonatkozásában:

- az elsőfokú ítélet 5. oldalának hatodik bekezdésében a Siófoki Járásbíróság 3.B.90/2016/26/I. számú ítélete kapcsán mellőzendő az arra történő utalás, hogy a próbaidő eredményesen eltelt;

- az elsőfokú ítélet 5. oldalának utolsó bekezdésében a Fővárosi Törvényszék határozatának a száma helyesen: 22.Bf.6046/2019/8.

[13] A fenti pontosítással a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában nevesített adatok köre helyessé és hiánytalanná vált.

[14] Az elsőfokú bíróság következtetése a vádlottak bűnösségére – a másodfokú eljárásban is irányadó – tényállásból okszerű, a cselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelelő volt.

[15] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tettarányos büntetést szabott ki a fellebbezéssel érintett vádlottakra, amely szükséges a büntetési célok eléréséhez és megfelel az egyéniesítés elvének is, így az enyhítést célzó védelmi fellebbezések nem foghattak helyt.

[16] Az elsőfokú bíróság törvényesen és indokoltan tiltotta el a vádlottakat a közügyek gyakorlásától a kiszabott szabadságvesztéssel arányos tartamban.

[17] Az elsőfokon eljáró törvényszék járulékos kérdésekben meghozott döntései nagyrészt helytállóak, így a szabadságvesztések végrehajtási fokozatának megállapítására, a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontjára, valamint a bűnjelek jogi sorsára vonatkozó rendelkezései is mindenben megfelelnek az irányadó törvényi rendelkezéseknek.

[18] Tévedett ugyanakkor a törvényszék, amikor VIII. rendű vádlott tekintetében nem rendelkezett a Siófoki Járásbíróság 3.B.90/2016/26/I. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásáról az alábbiak szerint.

[19] A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 11.B. XX.973/2010/180. számú, a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.9296/2016/6. számú határozatával 2016. év november hó 16. napján jogerőre emelkedett ítéletével 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, amely büntetéséből 2018. augusztus 20. napján bocsátották feltételes szabadságra, letöltéssel pedig 2019. április hó 19. napján szabadult volna.

[20] VIII. rendű vádlottat a Siófoki Járásbíróság a 2017. március hó 30. napján jogerős 3.B.90/2016/26/I. számú ítéletével 6 hónap – végrehajtásában egy év próbaidőre felfüggesztett – fogházbüntetésre ítélte. E büntetés próbaideje azonban 2018. év március hó 29. napján – az elsőfokú bíróság álláspontja ellenére – nem telhetett el eredménnyel, hiszen a próbaidő alatt a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 11.B. XX.973/2010/180. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetését töltötte. A Be. 86. § (2) bekezdése szerint, ha az elkövetőn olyan szabadságvesztést hajtanak végre, amely miatt a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem lehet elrendelni, akkor a próbaidő a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

[21] Mindebből az következik, hogy a Siófoki Járásbíróság által kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésnek az 1 éves próbaideje 2 évvel meghosszabbodott, azaz a próbaidő jelen esetben 2020. március 29. napján járt volna le, mivel annak kezdő dátuma a 3.B.90/2016/26/I. számú ítélet jogerejének beállta, azaz 2017. március 30. napja (BH2014. 39.). Erre tekintettel az ítéltáblának e felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről is rendelkeznie kellett.

[22] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet – az utólagos végrehajtásra vonatkozó részében VIII. rendű vádlott tekintetében – a Be.604. § (1) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta, míg a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásával a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2023. május 18.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke

Dr. Horváth Péter sk. előadó bíró

Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék: Miskolci Törvényszék 12.B.31/2021/196. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. május 18.

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke